UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien. I. C. Praestantissimi Volumen ...

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-96520

Visual Library

[illegible] illi nocet, vt per Ale. post alios in l.3. in prin. [illegible] col.ff.de lib.& posthu. sed per arrogationem vin[illegible] naturali vinculũ ciuile additur taliter, qd succe[illegible] osino par est ipsis verè legitimis, & naturalibus [illegible] apparet rõnem extare, quare statutũ loquens [illegible] ẽt legitimis, & naturalibus magis verificet in [illegible] to ab auo materno, q̃ in legitimato, licet, vt di[illegible] magis cõiter teneant, legitimatum comprehẽ[illegible] tiãre retorquetur motiũ factum in ꝗrium, vt si [illegible] tatus comprehenditur, ergo & taliter arroga[illegible] d denegabat excellentissimus dñs dubitãs. Qua[illegible] tenet cõclusio, ꝙ exceptio præteritionis ipsi Se[illegible] oppositæ est talis, quæ nõ impedit immissio[illegible] nia ẽt in casu occurrenti nõ est talis, de qua [illegible] ntienti ꝙstare possit, immò altiorem indaginẽ [illegible] ctis, vt res ipsa in casu occurrẽti demõstrauit, qa [illegible] ntes ferè mẽses durauit hmõi cognitio, & adhuc [illegible] dulcis est, & vlterius durabit, & ideo hmõi ex[illegible] exceptio cõ obstãte excellentissimus dñs iudex ipsũ [illegible] Schultzium possessionẽ mittere debet. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Quod statutum in casu vero maximè in exorbitãtib', & correctoriis habet in casu ficto: limitatur vt nu.7.& 10. Itẽ pp [illegible] publicum, & testamenti conseruationem, nu.11.*

2 *Spurius legitimatus, quamuis fictè, & verè, nec propriè filius ef[illegible] tur, non comprehenditur in statuto excludente filias fœ[illegible] minas nec filios masculos:*

3 *Idem, quod dicendum est in filio ab auo materno arrogato.*

4 *Arrogatus ab auo materno in potestate patris arrogatoris [illegible] efficitur.*

5 *Nepotis natus appellatione filij continetur.*

6 *Filius legitimus & naturalis, & filius ab auo materno ar[illegible] rogatus ad omnem regulæ, & extensionis a iure antiquo in om[illegible] aequiparatur.*

7 *Statutum correctorium, exorbitans, & odiosum disponens [illegible] de casu vero in casu vero ad alium casum vel fictum a iure [illegible] casu vero aequiparatum extenditur.*

8 *Item quod statuti esse rationabile.*

9 *Item exclusiuum fœminarũ propter masculos principaliter [illegible] rationabile indicatur.*

10 *Statuum ponens delinquentem pœna odiosa, & a regulis iuris [illegible] recedenti comprehendit etiam mandantem fieri delictum.*

11 *Statuta etiam in exorbitantibus de casu vero ad fictum fit pro[illegible] pter bonum publicum.*

12 *Statuta loquens expressè de casu vero an ad casum fictũ extẽdat.*

13 *Appellatio quos filios comprehendat.*

14 *Statutum simpliciter loquens de filio quos filios comprehendat.*

15 *Si statuto loquatur de filio legitimo, & naturali, etiam ad exclusio[illegible] nem fœminarum*

CONSILIVM XIIII.

[illegible]IHIL de ijs, q̃ ĩ prioribus allegationibus dicta fuerũt repetẽdo, solũ sup vno, qd nuper ꝗ Sebastianũ de Lucĩ, & difficultatẽ nõ parũ facere vr, insistendum puto. Nã præ[illegible] Hieronymũ nepotẽ ex filia Sebastiano sub[illegible] à primo gradu ab auo materno in illius testõ [illegible] preteritũ, cum nullus alius gradu ipsum præce[illegible] d viriũ visibile à scribentibus in l.fi.C. de edict. [illegible] d.tol. reputatur, & ꝙ sequenter tale esse, qd im[illegible] em possessionis ex beneficio d. l. fi. impedire [illegible] ꝙ Sebastianus filius ab auo materno arro[illegible] tus, cũ de iure cõi, seu per statuta huius ciuita[illegible] tis nõ reperiatur, ꝙ arrogatus ab auo mater[illegible] no esset, qui filias, & illarum descendẽtes excludat, [illegible] statutaria, puisione dispositũ sit, ꝙ filij masculi [illegible] ere possint, † qm statutum loquens in ca[illegible] vero maximè in exorbitantibus, & correctoriis nõ [illegible] locum in casu ficto, nec ad illum potest exten-

di.l.3.§.hæc verba, & ibi Bar.& latius per Alex.in apostil.ff.de neg. gest. c.in nostra extra de iniurijs, & dam. dat. Alex.in l.j.in princ.3.col.in fin.ff.de verbor.oblig. Bal.in l.2.§.voluntate.ff.solut.matrim. Abb.in c.cum dilectus in glo.fin.de cleric.non residen.Bart.in l.omnes populi in 6.quæst.princ. ff. de iust. & iur.cum alijs simib.ergo huiusmodi statutum exclusiuum fœminarum propter filios masculos extendi non debet ad filium arrogatum, qui non verè, sed fictè est filius, arg. l.filium diffinimus.ff. de his, qui sunt sui, vel alie. iur.l. quia semper cum gl.ff.de in ius voc. Quo fit, vt talis filius arrogatus, qui ab intestato secundũ statuta filias, & illarum descendentes non excludit, non dicaf facere, quo minus filia, & eius descendentes præteriti aui testm rumpere dicantur. ¶ Sed prædictis primo respõ
2 detur, † ꝙ licet spurius iuris, & canonicis dispositione non sit filius, nec nominari possit filius, auth. ex cõplexu. C. de incest. nupt. c. per venerabilẽ circa fin. extra qui filij sunt legi. & si fuerit legitimatus, dicatur ef fici filius non propriè, nec verè, sed fictè, quia verus est filius ille, qui ex iustis nnptijs natus est in domo viri, d.l. filium diffinimus cum simil. tamen comprehendi tur appellatione filij in statuto excludente filias fœminas propter filios masculos, ut volunt doct. magis communiter, vt habetur per Alex. in consi. 2. 5. col. j. volu. & in consi. 87. 5. colum. 2. volum. & optimè per ipsum in l. sed si hac. §. patronum. ff. de in ius vocand.
Ergo statutum prædictum exclusiuum fœminarum
3 loquens de filijs filios fictos etiam comprehẽdit: † ea dem ratione idem dicendum est de ipso filio arrogato ab auo materno: Nam ideo comprehendit legitimatũ, quia vnà cum filijs legitimis, & naturalibus succedere põt, & suus hæres ita dr, sicut legitimus, & naturalis, vt per Bar. & alios cõiter in l. si is, qui, p̃ empto re. ff. de vsuca. & in locis proximè alleg. & per Alex. in rub. ff. de lib. & posth. & Soc. ibi: sed filiꝰ arrogatus ab auo materno pẽnitus est in hoc similis filio spurio le-
4 gitimato, vt præsupponit clarè Alex. in d.rub. † itẽ in codem est ratio, quia cũ legitimis, & naturalibus succedit, vt in l. si te, & ibi Bar. C. de suis, legit. & dr esse in potestate patris arrogatoris, & efficitur illi suus hrs l. cũ in adoptiuis in fi. C. de adoptio. §. in nostra instit. de hæred. quę ab intest. §. pe. inst. de adoptio. ergo sicut le gitimatus in tali statuto exclusiuo comprehendit, ita ẽt arrogatus, vt supra, licet vterq; fictus filius dicatur. ¶ Nec dicatur, ꝙ legitimatus magis propriè dici põt filius, quia naturaliter natus est ex parte ligitimante, quod non contingit in nepote arrogato ab auo: quia, vt dictum fuit, spurius legitimatus citra legitimationem non est filius, nec nominandus est filius, sicut ne pos arrogatus citra arrogationem similiter non dr filius: ergo sicut sequuta legitimatione spurij filius fit, & nominatur, ita sequuta arrogatione filius cẽsetur:
5 † immò cũ nepos sit ex filia natus, appellatione filij ꝙ tinet, seu filius vocatur, l. filij appellatione, l. iusta, & l. liberorum. ff. de verb. sig. quod non cõtingit in spurio d. auth. ex cõplexu, & d. c. per venerabilẽ, ergo magis nepos arrogatus põt dici filius, vel saltẽ pariter, sicut spurius legitimatus: Sed hic in d. statuto cõprehendit ad exclusionem filiarum, vt supra, ergo etiam filius, vt
6 supra, arrogatus. ¶ Secundo, nulli dubiũ, † ꝙ per mo dũ regulæ, & extensionis à iure antiquo æquiparant̃ fi lius verus legitimus, & naturalis, & filiꝰ ab auo mater no arrogatus, & quoad patria ptãtem, itẽ quo ad suita tem, ac etiã quoad successionẽ ab intestato, vt ĩ d. l. cũ adoptiuus circa fi. d. §. pe. inst. de adoptio. d. §. in nostra inst. de hæred. quæ ab intest. & d. l. si te cũ sim. Nec non vt tãquàm posthumus effectus rumpere possit testm̃ ratione præteritionis, vt per Alex. in d. rub. ff. de lib. &
7 posth. & per do. meũ Soc. ibi: † ergo istud statutũ, ẽt ꝙ

esset correctorium, & exorbitans, de nouo aliquid di
sponēs in filio etiam vero adhunc filium, vt supra, ar-
rogatum debet extendi ratione æquiparationis inter
eos factè extensiuè, & per modū regulę p id, qd voluit
gl. & ibi Bar. Bal. & alij in l. si qs seruo in fin. verb. C. de
furt. & ibi Pau. de Cast. multū eleganter, qui dicit hoc
8 fieri nō per extensionem actiuam, sed passiuam, † &
in fine subdit, q̃ licet statutum esset odiosum, si tamē
esset odium rationabile, nō impeditur huiusmodi ex-
tensio: per quod dictū infero ad casum nostrū, q̃ quā-
uis statutum exclusiuū fœminarum posset dici odio-
sum, l. maximum vitium C. de liber. præter. tū ex quo
est rationabile, videlicet introductū ad cōseruationē
agnationis, & familiarū, vt notabiliter declarat Bald.
in d. l. maximū vitium, debet posse extendi ex identita
9 te rationis. † Quimmò cum istud statutum principa-
liter dicatur factum ad fauorem familiarum, & agna
torum pro illorum cōseruatione, debet iudicari sim-
pliciter fauorabile, quamuis in consequentiam odiū
fœminarum contineat, quia debet attendi principa-
lis intentio disponentis l. qui exceptionem in prin. vbi
casus. ff. de condi. indeb. & in terminis istud præsuppo
nunt doct. vt per Alex. in cons. 89. & consi. 132. in 6. vo
lum. & in consi. 141. 7. volum. cum multis alijs, quæ
ad hoc posset allegare. Infertur itaq; stante identita
te rationis, & æquiparatione facta per modum regulę
& extensionis à iure antiquo, nec non præsupposito,
quod tale statutū est principaliter fauorabile, & qua-
tenus cōtinere dr odium, illud est rationabile, q̃ istud
statutum exclusiuum fœminarum loquēs de filio, lo-
cum etiam habebit in filio arrogato, ac etiam in filio
10 legitimato per prædicta. † Hinc voluit Io. de Imol. in
l. gallus. §. & quid si tantum in pe. col. ff. de lib. & posth.
q̃ si statutum puniat malefacientem pœna multū
odiosa, & exorbitanti à regulis iuris, illa pœna puniē-
dus erit etiam ille, qui mādauit maleficium cōmitti,
quamuis fictè dicatur maleficium cōmittere. l. j. §. deie
cisse ff. de vi & vi arma. & hoc ex eo, quia ī maleficijs
per modum regulæ æquiparantur faciens, & mandās,
licet mandans fictè dicatur facere argum. not. per gl.
in d. l. si quis seruo in fin. Ex quibus infertur, q̃ illa do-
ctrina, quæ habet q̃ statutum maximè exorbitans, &
odiosum loquens simpliciter, vel in casu vero non ex
tenditur ad casum fictum, nec in eo locū habet, vt in
d. l. 3. §. hæc verba, & ibi Bar. ff. de negot. gest. cum sim.
non procedit, quando casus verus, & casus fictus à iu
re antiquo per modum regulę, vel extensionis dicerē
tur æquiparati per prædicta, vt est de mente Imo. in d.
§. & quid si tantum. Præterea, vt est de mente Bart. in l.
j. §. lex falcidia. ff. ad l. Falc. licet per viam extensionis
actiuæ statutum exorbitans loquens in casu vero nō
debeat extendi ad casum fictū, vt supra, tamen per mo
dum extensionis passiuæ, lex antiqua æquiparās casū
verum & casum fictum, vt supra; passiuè extendetur ad
statutum de nouo superueniens, quod simpliciter, vel
etiam de casu vero loquitur per tex. in d. §. lex Falci-
dia, & sensit Io. de Imo. in d. §. & quid si tantum, q̃ vbi
est eadem ratio, dispositio loquens in casu vero exten
ditur vt supra ad casum fictum per illum tex. in d. §. &
quid si tantum. cum. §. sequen. quando illi casus à iure
antiquo reperiuntur æquiparati, vt voluit Ang. mul-
tum notabiliter in d. § & quid si tantum in gl. in verb.
emancipatus per ea, quæ voluit glos. in d. l. si quis ser-
11 no. † Et hæc maximè procedunt, quando agitur de fa
uore conseruandi testm̄ à vitio præteritionis, vt colli-
gitur ex no. per Bar. in d. l. gallus. §. quid si is, qui fauor
concernit vtilitatem publicam, videlicet conseruādi
testi, arg. l. vel necare. ff. que madm. testam. aper. quo ca-
su propter fauorem publicum fit extensio ēt in exor-
bitantibus, vt per Alex. post gl. & Bar. in l. si constante
in prin. 14. q. primæ partis. ff. solu. matr. & no. ibi
ibi ponderant Ang. & Imo. in l. sia primo. ff. de
posth. ¶ Præterea etiam considerandum est,
12 est quærere, † an statutum loquēs expresè de
ro extendatur ad casum fictū, & in casu illo
Bar. & Alex. in d. l. 3. §. hæc verba. ff. de nego. gest.
in prin. allegati; in quo casu licet antiqui doctores
parte affirmatiua, aliqui vero pro parte negatiua,
aliqua iura possint hincinde adduci, vt in C. ne
c. cū dilectus, & in c. ad audiētiā cū vbiq; ter
resident. & in d. §. & quid si tantum, tam
semus in isto casu, tunc dici potest statu
ad casum fictum, quando casus verus, &
essēt à iure antiquo per modum extensionis
læ æquiparati, prout sunt verus filius, &
qualis est ligitimatus, & arrōgatus, iux. quæ
rubr. ff. de libe. & posth. per Alex. & alios, & per
dicta sunt supra: Aliud est quærere, an statu
indefinitè per nomen appellatiuum simpliciter
statutum simpliciter de filio, quod est nomen
13 tiuum, & naturale, loquere tur, † cuius appel
non solum comprahenditur verus filius
& naturalis d. l. filium, & d. l. quia semper, de
lius naturalis tantum, vt in l. fi. ff. de iur. de lib. in
in finalib. verb. & l. cum pater. §. volo, cum in
lega. 2. l. ex facto. §. si quis rogatus. ff. ad trebel. nec
filius legitimatus, & filius arrogatus, vt per Alex.
rub. ff. de liber. & posthu. d. l. cum adoptius in fi. &
Alexā. in d. consi. 2. in j. lib. & in d. §. in nostra. & no.
pe. inst. de hæred. quæ ab intest. ac etiam nepos, vt
14 l. filij d. l. iusta ff. de verb. sign. Et † an illud statutum
quens simpliciter de filio sicut comprehendit
verum, ita ex identitate rationis, & concurrente
re, super quo principaliter statutum est fundatum
cet possit dici etiam exorbitans, & in consequentia
odiosum, comprehendere possit, & debeat etiam
lium legitimatum, seu arrogatum ab auo materno
quoad iuris effectum nihil differt a legitimo, natu-
rali, omittendo illud, q̃ statutum loquens de filio
ro non comprehendit casum fictum, quia illum
casus noster, indubitanter verum esse existimo, ut
quo statutum istud exclusiuum fœminarum pri
liter dr fauorabile, & rationabile, dicatur etiam
prehēdere huiusmodi filium arrogatum, & etiam
timatum ex identitate rationis. & maximè qū agit
de conseruando testamētum à vitio præteritionis,
etiā qa filius legitimus, & naturalis, & filius, vt supra
arrogatus à iure per modū extensionis, & regulę
parantur per illa, quæ dicta supra fuerūt, & præcipue
quia nomen filius simpliciter prolatum est nomen
pellatiuum, & generale, quod prædicatur de & legi
mo, & naturali, item de naturali tantum, nec no
legitimato, vt per Alex. in d. consi. 2. lib. 1. & in cons.
87. 5. col. 2. vol. & in rubr. ff. de lib. & posth. & etiam
pos, vt supra ab auo materno arrogatus, q̃ & ante
rogationem filius dici poterat d. l. filij appellatione
& multò magis post arrogationē. cū tunc
vinculū naturale, & ciuile. d. §. in nostra, & ratione
præsupponūt Alex. & alij in d. rub. & est glo. notabilis
ibi scriben. C. de posth. hære. inst. ¶ Nec adhuc
in statutis verba sunt propriè intelligenda de
de iniur. & damn. dat. & no. in d. l. 3. §. hæc verba
niam pp identitatem rationis, & propter alia, de
bus supra, sub statuto etiam continetur casus
prius, vt in d. c. ex parte cum c. cū dilectus de
resid. & p Bar. ī d. l. oēs populi in 6. quæst. prin. ¶ A
est quærere, † quando statutum loquitur simpli
15 de filio legitimo, & naturali etiam ad exclusionem
minarum. quę dotatæ fuerint, & tunc etiā ex id
rationis, & qa statutū illud est principaliter fauo

quamuis in consequentiam sit odiosum, & dr̃ esse
commodabile, debet extendi de casu expresso ad casũ
tacitum, vt p Paul. de Castr. in d. l. si quis seruo ĩ vltimis
verbis, C. de furt. & tanto magis, si casus expressus in
verbis, & alius casus à iure antiquo dicuntur æquipa
rari, vt ibi per gl. & Bal. post Bar. Sed filius legitimatus
est filius legitimo, & naturali, immò legitimus, &
filius verè, vt per Bar. & omnes in d. l. si is qui pro
emptore ff. de vsuca. & latè per Alex. in dictis cõsilijs,
sub tali statuto debet contineri ad exclusionẽ
filiorum, vt cõcludit Alex. post multos alios in d. l.
filiorum, & c. §. patronũ. ff. de in ius vocand. & in d. cons. 2.
lib. ac. §. patronũ. ff. de in ius vocand. & in d. cons. 2.
lib. consil. 87. & est cõmunis opinio, & idem, quod
legitimato, dicẽdum est ẽt in arrogato ab auo ma-
terno, quo concurrunt vinculum naturale, & ciui-
le, vt dicunt iura expresse in d. §. pen. Ergo & ipse dice
filius legitimus, & naturalis, quia ẽt ante arroga-
tionẽ filio appellatione continebatur ex eo, quia ne-
pos erat, d. filij, & quia ab auo descendebat, & sic ex
illo corpore, & sanguine prouenire dicebatur, vt ha-
bent omnes in l. j. C. de condictio. in sert. itẽ quia
per arrogationẽ suus hæres effectus fuit, & in potesta-
tem patris, vt dicit etiam quia eius præteritione rumpitur
testamentum, quia loco posthumi est, & magis, q̃ le-
gitimus, vt per gl. in rubr. C. de posthu. hæred. instit.
Bar. Alex. & alios in d. rubr. ff. eo. tit. Quare nullam
inuenio differentiam quo ad casum istum inter legi-
timum arrogatũ ab auo materno: & ideo sicut pri-
mus intelligitur sub illo statuto, ita & arogatus,
cui similitudo nulla extet à iure ꝓsiderabilis, arg. l.
a tribunis verb. obl. Alia ad fauorem Sebastiani sup-
pleant. Dominus Auditor. Laus Deo.

SVMMARIVM.

1 *Arrogatus, siue adoptatus ab extraneo, & arrogatus ab auo materno quo ad successionem tam ex testamento, quàm ab intestato, & contra testamentum differunt.*

2 *Arrogatus ab auo materno nepoti ex filia. & legitimato quoq; præferendus est.*

3 *Adoptatus, seu arrogatus ab extraneo post emancipationem nomen filij amittit, vt exhæredatus, uel præteritus testamentum rumpat, secus est in arrogato ab auo materno.*

4 *Arrogatus ab auo materno post emancipationem adhuc dicitur de familia, & consanguinitate aui arrogatoris.*

5 *Ius potentius in succedendo maximè contra testamentum habet quam adoptiuus, seu arrogatus ab extraneo, & quàm spurius legitimatus.*

6 *Vide de Anch. in consi. 292. declaratur.*

7 *Arrogatus ab auo materno quoad effectum succedendi ab intestato, & contra testamentũ legitimo, & naturali æquiparat.*

8 *In dispositio quo ad ius succedendi loquens de filio legitimo, & naturali extenditur ad arrogatum ab auo, & nu. 11.*

9 *Quando in fiat de casu ad casum æquiparatum, sufficit æquiparatio in casu extensionis, licet in alijs differant.*

10 *Argumentum de uno ex æquiparatis ad aliud procedit in eo, in quo æquiparantur, licet æquiparata in alijs differant.*

11 *Arrogatus ab auo materno uere dici potest legitimus, & naturalis, & consanguineus, & de familia.*

12 *Naturale est, per fictionem fieri dici non potest.*

13 *Omnis opinio ex quibus auctoribus fiat.*

CONSILIVM XV.

PRO responsione eorum, quę ad fauorem
Sebastiani vltimo loco deduximus, multa ab aduocatis Hieronymi scripta sunt,
quibus omnibus si dãda esset responsio, ni-
mis extra oppositũ insistẽdũ foret: breuitati ergo stu
dendo ob tẽporis angustiã, † dico doctissimè deducta
ex opposito singula ꝑcedere in adoptiuo, aut arroga
to, in quo naturalitas nõ ꝓcurrit, sed sola ciuilitas, vt
in l. fidei cõmissum. ff. de ꝓdictio. & demon. vbi gl. inqt
adoptatũ non p omnia naturalis filio æquiparari ob
naturalitatis defectũ, cũ tm̃ ciuilis, seu legitimus dica
tur, l. si ita qs in fi. ff. de lega. 2. & de istis filijs legitimis
tm̃ loquit loan. de Anan. in ꝓl. 27. cuius verba videri
pnt, vbi ĩ duobus, vel tribus locis colligit expressè ip-
sum loqui de legitimo tm̃, in quo nõ ꝓcurrit rõ natu
ralis, & ex verbis ẽt Bologn. ibi in addit. & p̃sertim in
vers. dicti ꝓsil. Hoc p̃misso ibi non põt extendi ad filiũ
legitimũ tm̃, & ibi si. n. diceremus, q̃ filius legitimus
tm̃ &c. q̃ verba arrogato ab auo extraneo nõ ꝓueniũt
cũ legitimus tm̃ non dicat, ex quo ĩ eo vinculũ natu-
rale, seu natiuale ꝓcurrit, vt dicit gl. in §. sed hodie in-
stit. de adoptio. in verb. ꝓcurrunt, iuncto tex. vbi arro-
gati ab auo materno ex arrogatione nomen filij adi
piscunt, & in eis vinculũ naturale ꝓcurrit, vt ibi ĩ vers.
si verò, in tm̃, q̃ huiusmodi arrogatus p̃ferendus est
illi, in quo vna tm̃ rõ ciuilis adesse dr̃, vt ibi vult gl. fi.
2 in verb. ꝓcurrunt. † Ex quo inferr̃, q̃ p̃ferri dẽt nepo-
ti ex filia non arrogato, q̃a & si vinculũ naturæ in il-
lo dicat adesse, non tm̃ ciuile; Secũdo inferr̃, q̃ ipse ꝓ-
currẽs cũ spurio legitimato illi p̃ferẽd' esset, q̃a ĩ spu
rio legitimato nomẽ filij naturale nõ cõcurrit auth.
ex ꝓplexu. C. de ĩcest. nup. sed dũtaxat nomẽ filij ex le
3 gitimatione acquisitũ. ¶ Cõprobat ẽt, † nã licet sim-
pliciter adoptatus, seu arrogatus ab extraneo post e-
mancipationẽ nomen filij pdere dicat taliter, q̃ exhę
redatus, vel p̃teritus testamentũ rũpere nõ possit; Tm̃
secus est in arrogato ab auo materno, q̃ si emancipa-
tus fuerit, & post emancipationẽ p̃teritus, vel exhæ-
redatus, testamentũ arrogatoris rũpere põt, prout cõ
tingeret, si filius legitimus, & naturalis p̃teritus fuis-
set, vt inquit gl. in verb. admittant in §. minus insti. de
hæred. q̃ ab intest. p tex. ad literã in l. 2. §. adoptiui. ff. ad
4 Tertul. † p qd̃ apparet ẽt post emãcipationẽ, q̃ huius-
modi arrogatus adhuc dr̃ de familia, & ꝓsanguinita-
te aui arrogatoris l. 2. in fi. de suis, & legit. q̃ iura, & gl.
omnino inspiciant, q̃a ppendi poterit, an arrogatus
ab auo ab alijs arrogatis, & adoptiuis quo ad success-
sionẽ ex testamento, & ab intestato, ac ꝗ testamentũ.
differre dicatur. Quæ omnia negauit doctissimus ad-
uocatus patris aduersę, q̃ non bene vidit iura p̃allega
5 ta, cũ negari nõ possit, † q̃n talis arrogatus habere di-
cat ius potentius in succedendo maxime ꝗ testamen
tũ, q̃ habeat, adoptiuus seu arrogatus ab extraneo, ac
ẽt q̃ habeat spurius legitimatus, quia & si f̃m testamẽ
tũ, & ab intestato succedere possint, nõ tm̃ ꝗ testamẽ-
tũ, vt voluit Do. meus Soz. ĩ rubr. ff. de liber. & posth.
in j. & 2. col. vers. ex q̃bus infero cum seq. q̃a, vt dictũ
est arrogatus ab auo ẽt emancipatus ꝗ testamentum
ratione præteritionis succedere debet, qd̃ non reper-
itur in adoptiuo, & arrogato ab extraneo, vt in §. itẽ
adoptiuos inst. de hære. q̃ ab intestato deferun. quia p
emancipationem extraneorum locum tenere dicun
tur, & ius, nomenq; filij, quod per adoptionem conse
quuti sunt, emancipatione deperdunt, vt in §. minus
6 eo. tit. † Nec aduersatur ꝓsilium Petri de Anch. 292.
qui vult legitimã habere ius potentius in succedẽdo
ꝗ testamentum, q̃ arrogatum, quia in primis loquit
de naturali, non autem de spurio legitimato, cũ spu-
rius legitimatus contra testamentum succedere nõ
possit, vt per Sozi. in d. rubr. Secundo Petrus ibi loq-
tur de arrogato, in quo concurrit solum vinculum
ciuile, & ꝓsequenter de arrogato ab extraneo, vt ibi
clare p eũ, ergo innuit ꝗrium esse, si in illo ẽt concur-
reret vinculum naturale, quod concurrit in arroga-
7 to ab auo; † Et quamuis arrogatus ab auo in aliqui-
bus non tamen ad casum nostrum facientibus, sed ĩ
paucis